

UMORISTULU.

Ese in fie care luna de trei ori,
adeca in l. 10. si 20. dupa
cal. v.

Pretulu pentru Austria pe anu
6 fl. v. a. pe 1/2 de anu 3 fl. pe
trei lune 1 fl. 50 cr.; pentru
alte tieri: pe anu 7 fl. 20 cr.
pe 1/2 de anu 3 fl. 60 cr. pe trei
lune 1 fl. 80 cr.

In fie care numeru apare celu
pucinu o caricatura.

Manuscriptele si banii de pre-
numeratiune sunt de a se tra-
mite la Redactiune: Strat'a
arboarei verde Nr. 22.
Epistole nefrancate nu se pri-
mescu si opuri anonime nu
se publica.

FOIA GLUMETIA.

Cantecu din Banatu.

Ese Ionu din batatura
Cu cinci saci plini in trasura.

Unde, unde Ionu Nicóra?
Mergu sê macinu, ici la móra.

Dóra ai sê tieni pomana?
Ba de-aceea neci pomeana.

Dóra fét'a ti-o mariti?
Las' sê crésca . . . ce gânditi!

Apoi junele-ti insori?
Ba neci vorba fratilor.

Dara pentru Domnulu santu,
Spune cumcâ ce-ai de gandu?

D'apoi vrén sê prasnuiescu,
Prasnicu mare romanescu.

~~Că-am scapatu de popi serbesci~~
Bine faci dieu, sê traiesci!

L' acestu prasnicu romanescu,
Sê veniti, că-ci ve poftescu.

Tare, tare-ti multiamimu,
Negresitu că-o sê venimu.

CREDU, pe popii cei serbesci
La-acestu prasnicu nu-ii poftesci.

Ba-ii poftescu cu bucuria,
Că-ci suntu buni ei de gostia.

Sê li dicemu : „Sreteam put“
Sê nu ne vedemu mai multu!

Bine dici, dieu, mei fârtate,
Sê traiesci cu sanetate.

Eremia Ciocarlia.

Epistolele lui Pacala la Tandala.

Frate de cruce !

Dupa multa frementare de capu pusa inde-siertu intru aflarea unui adeveru afundu taiatoriu in interesele stomacului meu, écata că din norocire mi-aduseiu aminte, cumca in unu tempu asie criticu cum este oelu de acum, cand chiaru neci Tel. Rom. nu e in stare de a ni dá ceva indreptariu de urmatu, — singuru numai in biroulu lui Tandala se mai póte aflá pétr'a intieptiunei.

Te rogu dara fi bunu si-mi raspunde la ceea ce te intrebú :

Eu ca nobilu din capu pana in petióre, cu 9 pruni in giurulu casei, — cari din templare astu anu au remasu fara de frupte — si alt'a nemicu, am auditu de la parinti, ma in ante de 48 am esperiatu si eu cumca pre basea diplomei nobilitare, chiar si la casulu candu n'ai concurge la trebuintiele statului cu neci unu denariu, ai totusi dreptulu de a votá in tote afacerile mai momentóse ale tieci. — Asta cum disei o sciu dragutiu domne din placut'a patiania, cá-ci cu ocasiunea restauratiunilor de oficiali, si a alegerilor dietali, heileo Domne! multe dile bune am petrecutu!!! — Credu cá me intielegi. . .

Dara ad rem. — In anulu 1863 cu ocasiunea alegerilor dietali, vediendu cumca diplom'a-mi nobilitare nu mai are neci o valoare, desperatu si seracu cum eramu, in érn'a aceluia-si anu am datu-o unui vecinu pentru un'a óla de lapte acru, ca sè-si lipéscu cu dens'a — more patrio — unu ochiu de feréstra. — Acuma ca din unu somnu aduncu me desceptaiu deodata si intieleseiu cumca alegerile la diet'a venitoria a Ardélului se voru templá dupa modalitatea din 48, si cá prin urmare afara de nobilime numai cei cu censu de 8 fl. v. a. fara de darea capului, — vor poté fi alegatori. — Spune-mi dara cum se potú intrá érași in cét'a nobilime si sè fiu alegatoriu? cá-ci cu censulu nu potú esi la cale, pentru-cá ti-marturisescu sinceru, cumca in totu decursulu anului neci dora succesive nu mi-au amblatu prin busiunariu 8 fl. v. a. Si déca-mi vei spune pe ce cale potú se fiu alegatoriu, apoi fi siguru, cumca la aldamasiulu care-lu voiu primi in pretiulu votului, celu d'antáiu toastu lu-voiu redicá pentru sanetatea si indelung'a viet'i a ta. Si pana atunce, remanu alu teu

frate de cruce

Pacala.

Scriitorialu si regele.

Postu a odinióra unu scriitoriu si unu rege. Regele a auditu de multe ori cá bietulu scriitoriu traesce in mare saracia, deci odata lu-chiamá la sine.

Scriitorialu se infaciási si regele i disé: Serie Dta o carte de anecdote si mi-o dedica mie, si eu Te voiu face avutu!

— Bine va fi! — response scriitorialu, apoi merse acasa si plinu de bucuria se apuca de scrisu; in decursu de o luna gata cartea si o duce la rege. Regele i dede alta carte cu acea observatiune, ca pana acasa sè nu o deschida.

Scriitorialu ascultá si deschidendu-o acasa, aflá, cá tota foi'a cártii consta din o banca de o suta florini.

Scriitorialu tral lumea alba, dar banii nu tienura multu tempu, in urma se dusera.

In a trei'a luna cara se intalni cu regele, carele lu-intrebá: Cum Ti-a placutu cartea?

— Mi-a casiunatu multa placere, — response scriitorialu, — dar mi se pare, cá nu e finita inca; mi-ar placé sè cetescu si partea a dou'a.

Regele surise la audiulu acestei glume, apoi mergandu acasa, tramise scriitorialu alta carte de bance, dar pe hanc'a cea mai de pe urma scrisé: „Partea a dou'a si totodata cea mai de pe urma“.

Scriitorialu in o luna de dile a prapaditu si acesti bani. Apoi cara se intalni cu regele care lu-intrebá: Cum Ti-a placutu a dou'a parte?

— Bine! inse am multu necasu cu ea.

— Cum?

— Pentru cá si din partea prima si din a dou'a au trecutu tote esemplarele si totusi sunt carii si acuma se prenumera la ele (elu a intielesu pe croi-

toriu, caltiunariu etc. carii cereau de la densulu banii lor) deci cugetu cá ar fi cu scopu sè se mai tiparesca odata, cá-ci me prindu, cá tote esemplarele voru trece.

Regele surise si in alta di tramise scriitorialu doue carti cu inscriptiunea „A dou'a editiune“, dar in locu de bance de o suta, puse numai cele de cindieci.

Scriitorialu prepadí banii, peste trei septemane se intalni cu regele carele-lu intrebá: No scriitoriale cum ti-a placutu a dou'a editiune?

— Reu!

— De ce?

— E plina de erori de tipariu, in locu de „100 de florini“ e scrisu „50 de florini“, — deci ar trebui corésa si tiparita de nou.

— Acesta gresiela — response regele — urmeza de acolo, cá tipariulu s'a stricatu, si neci nu voiu mai tipari cu elu, temendu-me ca nu cumva in locu de „100 de florini“ sè se tiparesca „50 de vergele“.

Scriitorialu pricepu de locu in catro bate sienu'a regele, si se duse a casa ne mai cerendu carte.

Nenorocire.

Unu omu betivu mare, traia fórté reu cu muierea sa, nu érá diua in care sè n'o bata, ma o amenintiá si cu mórtéa; intr' o séra tardiu venindu a casa, vede cá muierea s'a culcatu fura sè-lu ascepte cu cin'a atunci, cu o cautatura grozava ie in mana unu ciocanu si cu repediune — beu totu ciocanulu de rachia.

Epistola deschisa catra „UMORISTULU“.

Dreptu-e ce se mai narédia
Intre cei mai mari,
Că pentr' a Clerului vadia,
Pentru demnitari,
Titluri noue sè se faca
Dup' unu nou prospectu,
Carii au putere 'ntrega
D'a 'nsuflă respectu :

Dvoru, Namesnicu, Vice-prota.
Vice-canonice,
Surogatu si din onóre
Titulariu Vladicu :
Vice-Proto-Singelu, Vice-
Administratoru,
Si inca alte diece spitie
Totu de soiulu loru ?

Asta tactica d'a face
Omenasi servili,
Si pedanti, fricosi de-ti place,
Servi dar neutili,
Fostu-a si 'n vechimea 'nalta
La resariteni ?
Séu că ea-e imprumutata
De la apuseni ? *)

Tóderu Tientiariu.

Epistol'a altui „Mecenatu“ catra unu juristu.

Epistol'a ta ca neumana (!) violenta (!!) si pretensiva (!!!) cu cea mai mare neplacere o am cetitu (credu), in care nu ceri ajutoriu, ci inpunder (?) pretindi (??) ca cum eu ti-asii fi detoriu a te ajutá, de ce eu nu soiui nemicu, — dora nu ti-au tramisu tie *Tanda* atáta si atáta, nu-ti dá *Manda* atáta! — si totusi nu ti-su de ajunsu?! Cine te pote ajutá cu atáta bani?! — Deci macaru că esci nedemnu (?) si nemultiamitoriu (!) (multiamu Dtale!) acum mai pre urma (si antáiu) ti-trimitu 05 fl. v. a. sub aceea conditiune, ca de la mine mai multu nemicu nu mai asteptá (casi cum pana acum aru fi asteptatu cineva!) neci nu-mi scrie mai multu că de aci inainte la epistótele tale nemicu nu voiui respunde (decátu asia, erá multu mai bine a nu respunde neci acum).

Aceste ti serie. **)

binevoitoriu
N. N.

*) Cu Intrebarea acésta te indrumam la „Sionulu Romáheacu“, — séu la Oradea-mare. Red

**) Acésta epistola fu primita ca respunsu la o rogare in care respectivulu basandu-se pe promisiunea Mecenatului amintitu, si-luá cutezare a-lu rogá frumusu — dara pana a nu se apromite neci o data nu ca de va aflá cu cale, se binevolesca a implini cele promise. Red.

Tanda si Manda.

T. Én spune-mi frate Manda, de ce ne cauta acuma de odata atáta grofi si baroni magiari?

M. Pentru că acuma suntemu si noi matúri politici.

T. Apoi pana acuma n'amu fostu? si de ce suntemu chiar acú?

M. Hm! Vedi domnii aceia numai atunce ne numescu pe noi : matúri, cand au lipsa de noi, ér de alta data suntemu numai massa necópta.

T. Dreptu-e că prot'a cestu nou din L. . . u a scosu tóte crucile din cintirimulu celu vechiu, cá-ci incepé la celu nou?

M. Dreptu. Si apoi?

T. Dar e scandalu, cá-ci satele din giuru ridu de L. . . ni, cá si-au vendutu crucile jidanilor.

M. Cu nedreptate, de óra ce prot'a si-a propusu a formá in cintirimu o scóla de pomaritu, ér crucile le-a arsu.

T. Ce felu! scóla de pomaritu! cand elu a aratu si semenatu de tótna in cintirimu.

M. Da nu scii că legum'a de tótna e póm'a cea mai buna pe acolo?

T. Asié! Multiamu cá-mi spusesi!

La cununia.

O féta tenera s'a maritatu dupa unu betranu, se intielege că si avutu. Cand se duceau la cununia, cocieriulu se uitá indereptu si díse : Dsióra! pre mine me chiana Tóderu. — Mirés'a rise de elu ca de unu nebunu, si nu-i grai nimicu. Dupa cununia mergandu catra casa, éra se intoroe cocieriulu dicandu : Dómna! pre mine me chiana Tóderu. — Daca te-am auditu odata, cá te chiana Tóderu, ce vréi? — Aceea am voitu sè-ti dicu, ca sè-ti insemni bine numele meu, pentru ca mai tardiu cand ti s'a uri de maritatu sè nu díci că : draculu te-a dusu sè te cununi.

Responsuri. . . . of Cealalta nu se póte, fiind ca ast-felu de lucru pentru noi aice e „nolli me tangere“. — **Sfarma petre.** Asta nu póte esi, dar altele vomu primí cu bucuria, mai alesu de vomu aflá in ele ceea ce in asta nu este, adeca : umoru séu satira. **Belintiu.** Nu te mirá ca primesci fói'a atatu de tardiu, ca-ci Miculescu numai acuma ni-a datu banii tramisi lui spre a-i inmanuá noua.

Cu esemplare complete mai potemu inca sierbí din inceputu.

Grigea pecurariului.

Pecurariulu : Mam'a mea Dómnai! cá frumósa mai e dsiór'a acésta.

Domnisorulu : Placé-ti-ar sê fia muierea ta? — atunci sciu cá n'ar trebui sê te ingrigesci atâta cá-ci ai fi domnu.

Pecurariulu : Ba multiamimu de-asia domnia, paremi-se cá atunci numai cu dnia ei mai multa grigia asiu avé, decâtu acum cu tóta turm'a.

Omeni'a canésca.

Recomandam onorabilului publicu
cetitoriu

suplementulu de-acuma care e foarte
interesant.

Jupane cane me rogu iertatu e sê iau bucat'a asta de pane?

Fie-ti de bine, sê nu dici cá nu sciu si eu ce e omeni'a, — si asia nu potu eu ajunge panaa aceea.

Proprietariu, redactoru respundiatoriu si editoriu: Iosifu Vulcanu.

S'a tiparitu prin Alesandru Kocsi (in tipografi'a lui Érkövy, Galgóczy si Kocsi.) Piat'a de pesci Nr. 9.